

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/3/2023
Identifikačné číslo spisu:	9522100057
Dátum vydania rozhodnutia:	05.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9522100057.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, v trestnej veci proti obžalovanej JUDr. U. F. T. R. U. Z. S. Y. U. E. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom 5. júna 2024, o odvolaní prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 8. septembra 2022, sp. zn. 9T/3/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z
a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj „súd I. stupňa“) z 8. septembra 2022, sp. zn. 9T/3/2022, bola obžalovaná JUDr. U. F. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/3 Gv 7/21/1000 - 60 z 10. februára 2022, pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že:

1) JUDr. U. F. a JUDr. H. N., (právoplatne odsúdená rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 13T 10/2021 zo dňa 13.08.2021) ako sudkyne Krajského súdu v Žiline, potom ako boli postupne oslovené JUDr. J. J. (právoplatne odsúdený Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 13T 2/2021 zo dňa 03.03.2021), aby pomohli obžalovanej R. F. v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 2To 76/14, túto žiadosť JUDr. J. J. prijali a následne R. F. za účelom zabezpečiť v rámci odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Žiline, zníženie výšky trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený R. F., nar. XX.XX.XXXX, rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/8/2014-1002 zo dňa 24.06.2014, a to z 10 (desať) rokov na odsúdenou požadované 3 (tri) roky v čase po 24.06.2014 na presne nezistenom mieste nezisteným spôsobom odovzdala ako úplatok sumu 20.000,-€ v hotovosti svojmu advokátovi Ing. JUDr.

Z. H., PhD. LL.M. (uzavrel dohodu o vine a treste s prokurátorom ÚŠP GP SR sp. zn. VII/1 Gv 102/21/1000 - 10 dňa 30.11.2021), ktorý daný finančný obnos určený ako úplatok na tento účel pre sudcu následne odovzdal v čase po 24.06.2014 na ulici J. v Ž. Ing. O. V. (stíhaný za tento skutok uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 14.09.2020 ČVS: PPZ-128/NKA-ST2-2020), ktorý si sumu 5.000,-€ z predmetného úplatku ponechal a ostatnú časť úplatku vo výške 15.000,-€ na tento účel odovzdal v čase po 24.06.2014 v budove na adrese X. J. XXX/XX, Ž. JUDr. J. J., ktorý si časť úplatku ponechal, následne v presne nezistenom čase po 24.06.2014: - JUDr. U. F. vo svojej kancelárii na Krajskom súde v Žiline prevzala od JUDr. J. J. časť úplatku vo výške najmenej 2.000,-€ a - JUDr. H. N. vo svojej kancelárii na Krajskom súde v Žiline prevzala od JUDr. J. J. časť úplatku vo výške 1.000,-€ za to, že ako príslušné vo veci konajúce sudkyne, v rozpore s článkom 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 30 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov, zabezpečili vyhovieť požiadavke R. F., nakoľko senát Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 2To 76/14 dňa 22.10.2014 tak aj skutočne rozhodol a rozsudkom zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Námestovo a R. F. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov;

2) JUDr. U. F. a JUDr. H. N. ako sudkyne Krajského súdu v Žiline, potom ako boli postupne oslovené JUDr. J. J., aby pomohli: - obžalovanému Š. G. v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 2To/65/2015, - obžalovanému H. L. v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 2To/67/2015, túto žiadosť JUDr. J. J. (právoplatne odsúdený Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 13T 2/2021 zo dňa 03.03.2021), prijali a následne zamestnávateľ Š. G. - J. H. (trestné stíhanie J. H. bolo pre tento skutok právoplatne skončené rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK2T/26/2020 zo dňa 04.12.2020) za účelom: - zabezpečiť v rámci odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Žiline zrušenie rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, sp. zn. 2T/23/2014 zo dňa 13.05.2015, v trestnej veci obžalovaného Š. G., nar. XX.XX.XXXX a jeho oslobodenie spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Pv 620/12 zo dňa 28.02.2014, - zabezpečiť v rámci odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Žiline zrušenie rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, sp. zn. 3T/6/2014 zo dňa 23.03. 2015, v trestnej veci obžalovaného H. L., nar. XX.XX.XXXX a jeho oslobodenie spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Pv 67/14/5505 zo dňa 30.04.2014, v čase po 13.05.2015 na ulici J. v Ž. odovzdal ako úplatok sumu 25.000,-€ Ing. O. V. (trestné stíhanie Ing. O. V. bolo pre tento skutok právoplatne skončené rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/26/2020 zo dňa 04.12.2020), ktorý si sumu 5.000,-€ z predmetného úplatku ponechal a ostatnú časť úplatku vo výške 20.000,-€ odovzdal v čase po 13.05.2015 v budove na adrese X. J. XXX/XX, Ž. JUDr. J. J., ktorý si časť úplatku ponechal, následne v presne nezistenom čase po 13.05.2015: - JUDr. U. F. vo svojej kancelárii na Krajskom súde v Žiline prevzala od JUDr. J. J. časť úplatku vo výške najmenej 2.000,-€ a - JUDr. H. N. vo svojej kancelárii na Krajskom súde v Žiline prevzala od JUDr. J. J. ostatnú časť úplatku vo výške 1.000,-€ za to, že ako príslušné vo veci konajúce sudkyne, v rozpore s článkom 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 30 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov, zabezpečili vyhovieť požiadavke J. H., nakoľko - senát Krajského súdu v Žiline tak aj skutočne rozhodol dňa 14.10.2015, sp. zn. 2To/65/2015- 434, zrušil rozsudok Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, sp. zn. 2T/23/2014 zo dňa 13.05.2015, v trestnej veci obžalovaného Š. G., nar. XX.XX.XXXX a menovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Pv 620/12 zo dňa 28.02.2014, - senát Krajského súdu v Žiline tak aj skutočne rozhodol dňa 28.10.2015, sp. zn. 2To/67/2015- 279; zrušil rozsudok Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, sp. zn. 3T/6/2014 zo dňa 23.03.2015, v trestnej veci obžalovaného H. L., nar. XX. XX. XXXX a menovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1Pv 67/14/5505 zo dňa 30.04.2014;

3) JUDr. U. F. a JUDr. H. N. ako sudkyne Krajského súdu v Žiline, potom ako boli postupne oslovené JUDr. J. J., aby pomohli obžalovanému H. F. v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 2To/6/2016, túto žiadosť JUDr. J. J. (právoplatne odsúdený Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 13T 2/2021 zo dňa 03.03.2021), prijali a následne matka H. F. - H.F. (stíhaná za tento skutok uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 14.09.2020 ČVS: PPZ-

128/NKA-ST2-2020) za účelom zabezpečiť v rámci odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Žiline zníženie výšky trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov H. F., nar. XX.XX.XXXX, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/87/2008 zo dňa 17.12.2015 v čase po 17.12.2015 na ulici J. v Ž. odovzdala ako úplatok sumu 12.000,-€ Ing. O. V. (stíhaný za tento skutok uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 14.09.2020 ČVS: PPZ-128/NKA-ST2-2020), ktorý si sumu 2.000,-€ z predmetného úplatku ponechal a ostatnú časť úplatku vo výške 10.000,-€ odovzdal v čase po 17.12.2015 v budove na adrese X. J. XXX/XX, Ž. JUDr. J. J., ktorý si časť úplatku ponechal, následne v presne nezistenom čase po 17.12.2015: - JUDr. U. F. vo svojej kancelárii na Krajskom súde v Žiline prevzala od JUDr. J. J. časť úplatku vo výške najmenej 2.000,-€ a - JUDr. H. N. vo svojej kancelárii na Krajskom súde v Žiline prevzala od JUDr. J. J. časť úplatku vo výške 1.000,-€ za to, že ako príslušné vo veci konajúce sudkyne, v rozpore s článkom 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 30 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných v znení neskorších predpisov, zabezpečili vyhovieť požiadavke H.F., nakoľko senát Krajského súdu v Žiline, pod sp. zn. 2To/6/2016-1108 zo dňa 09.03.2016, tak aj skutočne rozhodol, zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/87/2008 zo dňa 17.12.2015 v časti výroku o treste a H. F. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov;

4) JUDr. U. F. ako sudkyňa Krajského súdu v Žiline, potom, ako Ing. Š. Ď., známy J. L., za účelom zabezpečiť v rámci odvolacieho konania vedeného Krajským súdom v Žiline zrušenie rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22T/190/2013 z 7.októbra 2016, ktorým bol J. L., uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, v čase po 07.10.2016 na J. ulici v Ž. odovzdal ako úplatok sumu 25.000 Eur Ing. O. V., ktorý si sumu 5.000 Eur z predmetného úplatku ponechal a ostatnú časť úplatku vo výške 20.000 Eur odovzdal v budove na adrese X. J. XXX/XX, Ž., JUDr. J. J., (právoplatne odsúdený špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 13T 2/2021 zo dňa 03.03.2021), ktorý si z tejto sumy ponechal finančné prostriedky vo výške 3.000 Eur, v presne nezistený deň po 07.10.2016, vo svojej kancelárii na Krajskom súde v Žiline, prevzala od JUDr. J. J. úplatok vo výške najmenej 17.000 Eur za to, že v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline proti rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 22T/190/2013 z 7. októbra 2016 ako príslušná, vo veci konajúca sudkyňa, v rozpore s článkom 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 30 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných v znení neskorších predpisov, zabezpečila vyhovieť požiadavke Ing. Š. Ď., pričom senát Krajského súdu v Žiline uznesením č. k. 2To/46/2017-7449 z 24. januára 2018, rozhodol a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal v neprospech obžalovanej odvolanie prokurátor (v čase rozhodovania odvolacieho súdu už neexistujúceho) Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“).

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor poukázal na to, že sa nestotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd I. stupňa oslobodil obžalovanú JUDr. F. spod obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Je presvedčený, že výpoveď priameho svedka JUDr. J. J., hoci len z prípravného konania, je dostatočným priamym dôkazom v spojitosti s ďalšími nepriamymi dôkazmi a postačuje na uznanie viny obžalovanej zo žalovaných skutkov.

Podľa prokurátora je korupcia vo všeobecnosti páchaná skrytým, diskretným spôsobom a je považovaná za latentnú trestnú činnosť. Najčastejšie sa odohráva medzi dvomi osobami, teda medzi poskytovateľom úplatku a prijímateľom úplatku, bez ďalších svedkov.

Výpoveď kľúčového svedka JUDr. J. sa uskutočnila po viac ako piatich rokoch od spáchania posledného skutku, a preto niektoré nepatrné rozpory vo výpovediach sú celkom prirodzené.

Podľa prokurátora vierohodnosť výpovede JUDr. J. J. je potvrdzovaná tým, že popisované prejednávane trestné veci na Krajskom súde v Žiline v senáte 2 To, ktorého členkami boli aj sudkyne JUDr. F. a JUDr. N., majú reálny podklad. Z výpovedí ďalších svedkov, a to podplácajúcich osôb a

sprostredkovateľov, je zhodne popisovaný tok peňazí - úplatkov a delenie podielov časti úplatkov pre sprostredkovateľov, až po odovzdanie úplatkov osobám rozhodujúcim v rámci odvolacieho konania. Nemožno sa diviť, ak vzhľadom na odstup času a početnosť skutkov došlo k určitým korekciám čiastkových skutočností, a to aj s ohľadom na prípustné zabúdanie. V podstatných faktoch sa jeho tvrdenia zhodujú s tvrdeniami ostatných svedkov, a teda sa nejedná o dôkaznú núdzu v súvislosti s obžalovanou JUDr. F..

Podľa prokurátora je potrebné tiež vziať do úvahy to, že JUDr. J. J. ako trestný právnik, v čase páchania skutkov sudca Krajského súdu Žilina, má dostatok odborných znalostí a skúseností na to, aby si uvedomil následky v prípade uvádzania nepravdivých skutočností a živých obvinení.

Ďalej prokurátor uviedol, že je preukázané, že s dvomi členkami senátu JUDr. N. a JUDr. F. sa osobne poznal a individuálne ich v kanceláriách na Krajskom súde v Žiline ako kolega navštevoval, pričom z dôvodu obavy pred odhalením korupcie sudkyniam odovzdával úplatky oddelene a vzájomne sa o týchto skutočnostiach nerozprávali. Predmetné konanie bolo odhalené až s odstupom času, preto nebolo možné vykonať vo veci proaktívne dokazovanie, za použitia informačno-technických prostriedkov.

Prokurátor v odvolaní poukázal aj na to, že je možné uznať vinu obžalovanej len na základe jednej priamej svedeckej výpovede, priameho dôkazu a ďalších nepriamych dôkazov, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie špecializovaného trestného súdu v inej trestnej veci vedenej za zločin prijímania úplatku, v ktorej súd uznal, zatiaľ neprávoplatne, vinnými dve pracovníčky Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky za prevzatie úplatku, pričom aj v tomto prípade sa jednalo o jednu priamu svedeckú výpoveď a ďalšie dôkazy boli nepriame, ktoré tvorili určitý celok.

Uznanie viny obžalovanej osoby postavené len na jednej svedeckej výpovedi spolupracujúceho svedka je podľa prokurátora prípustné aj s poukazom na rozsudok ESLP vo veci Xenofontos a iní proti Cypru zo dňa 25. októbra 2022.

Prokurátor nepovažuje tvrdenie JUDr. J. J. na hlavnom pojednávaní na špecializovanom trestnom súde o zmene skutkov, ktoré sa kladú za vinu JUDr. F. v porovnaní so skutkami vyplývajúcimi z rozsudku, ktorým bol on sám uznaný vinným, za celkom pravdivé, pretože porovnaním týchto skutkov je konštatovaná zhoda v podstatných skutočnostiach, a to času spáchania skutkov, miesta, uvedením vecí riešených v rámci odvolacieho konania a podobne. Čiastočná korekcia skutkov nastala len preto, že sú formulované z pohľadu páchania protiprávneho konania obžalovanou JUDr. F.S..

Prokurátor ďalej uviedol, že napriek tomu, že nebol dôvod hodnotiť zo strany špecializovaného trestného súdu zákonnosť rozhodnutí odvolacieho senátu Krajského súdu Žilina, je potrebné poukázať na to, že v predmetnej trestnej veci týkajúcej sa odsúdenej R. F. bola rozhodnutím Okresného súdu Námestovo zo dňa 4. mája 2022 povolená obnova konania a v časti týkajúcej sa odsúdenej R. F. bol zrušený rozsudok Krajského súdu Žilina 2 To/ 76/2014.

Vzhľadom na uvedené prokurátor považuje rozsudok špecializovaného trestného súdu za predčasný a nesprávny pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení a tiež preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako odvolaciemu súdu, zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadrila obžalovaná, pričom uviedla že odvolaním napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný. Súd I. stupňa vykonal všetky dôkazy navrhnuté obžalobou a niekoľko dôkazov navrhnutých obhajobou, preto napadnutý rozsudok nie je možné považovať za predčasný.

Podľa obžalovanej nie je možné výrok o vine založiť len na indíciách, domnienkach alebo na predpokladaných skutkových záveroch a už vôbec nie na jednom dôkaze, ktorým sú výpovede svedka J. z prípravného konania, ktoré sú plné rozporov. Podľa obhajoby vo výpovediach tohto svedka nešlo o nepatrné rozdiely, ale o také, ktoré určovali samotný charakter a priebeh skutkového deja v jednotlivých skutkoch kladených obžalovanej za vinu. Ohľadne ohodnotenia vierohodnosti svedka J. obžalovaná odkázala na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa. Poukázala na skutočnosť, že svedok na hlavnom pojednávaní označil ním uzavretú dohodu o vine a treste za výsledok procesu

nátlaku na jeho osobu, čím poprel vlastné skutkové tvrdenia, o ktoré sa prokurátor v obžalobe opiera. Navyiac uviedol, že si svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní môže privodiť trestné stíhanie pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a po vykonaní takto vymedzeného prieskumu dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je nedôvodné.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojho rozsudku dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil, na základe čoho oslobodil obžalovanú spod obžaloby.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil vykonané dôkazy v súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému hodnoteniu z hľadiska pravidiel § 2 ods. 12 Trestného poriadku nemožno nič vytknúť. Hodnotenie dôkazov Špecializovaného trestného súdu neodporuje základným princípom logického myslenia. Skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu, nemôže sama o sebe viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených Špecializovaným trestným súdom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

K návrhu prokurátora, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v súlade s § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, je potrebné uviesť, že chyby odôvodňujúce zrušenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu v danej veci neexistujú. Najvyšší súd po jej preskúmaní rovnako dospel k oslobodzujúcemu záveru, pretože obžalovaná skutok kladený jej za vinu nespáchala. Na rozdiel od prokurátora má rovnako ako súd prvého stupňa skutkové zistenia za jasné a úplné. To platí aj o vysporiadaní sa súdom so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu tak najvyšší súd zistil, že prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci ohľadne výroku o vine, keď na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, ktoré následne náležite vyhodnotil a dospel tak k správne a úplnému skutkovému záveru. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že napriek tomu, že prokurátor v odôvodnení odvolania rozsudku súdu I. stupňa vyčíta okrem iného aj neúplnosť skutkových zistení, v odvolaní nepredostrel odvolaciemu súdu žiadne dôkazy, ktorých vykonanie súd I. stupňa v doterajšom konaní odmietol, ani akékoľvek nové

dôkazy.

Pre procesnú úplnosť odvolací súd konštatuje, že prokurátor v súlade s novelizovaným Trestným poriadkom účinným od 15. marca 2024 predložil najvyššiemu súdu v súlade s § 567t Trestného poriadku benefity poskytnuté JUDr. H. N. (rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 13. augusta 2021, sp. zn. 13T/10/2021) a JUDr. J. J. (rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 3. marca 2021, sp. zn. 13T/2/2021 a uznesenie prokurátora ÚŠP GP SR z 22. mája 2023, sp. zn. VII/1 Gv 20/21/1000). Odvolací súd dospel k záveru, že predmetné benefity nie je potrebné vo vzťahu k obžalovanej JUDr. F. zvlášť vyhodnocovať, pretože táto bola spod obžaloby prokurátora ÚŠP GP SR súdom I. stupňa oslobodená.

Dôkaznú situáciu ohľadne skutku, ktorého sa mala obžalovaná podľa obžaloby dopustiť, odvolací súd rekapituluje nasledovne.

Hlavným (a jediným priamym) dôkazom svedčiacim podľa prokurátora v neprospech obžalovanej je výpoveď svedka JUDr. J. J.. Odvolací súd podrobil výpovede menovaného svedka prieskumu, tak ako boli učinené v časovej osi, pričom z dôvodu plastickejšieho posúdenia skutočností uvádzaných svedkom, bral do úvahy aj skutočnosti, ktoré tento uviedol v trestnom oznámení zo 7. januára 2021.

Čo sa týka žalovanej trestnej činnosti, svedok v trestnom oznámení zo 7. januára 2021 uviedol:

- vertikálnu konštrukciu korupčnej schémy skladajúcu sa z obvinených osôb alebo ich rodinných príslušníkov, ktorí oslovovali svedka Ing. O. V. ako sprostredkovateľa, ktorý v ich mene vzniesol svedkovi požiadavku na priaznivejšie rozhodnutie a ďalej opísal svoju úlohu pri zabezpečení priaznivejších rozhodnutí pre konkrétnych obvinených u príslušných sudcov a sudkyň Krajského súdu v Žiline,
- ak išlo o vec pridelenú do senátu 2To, oslovil sudkyňu JUDr. N. alebo sudkyňu JUDr. F., aby si vec pozreli, a ak sa bude dať, aby rozhodli priaznivejšie pre obvineného,
- s odstupom času Ing. O. V. priniesol finančný obnos, z ktorého si svedok časť ponechal, a zvyšok odniesol sudcovi, ktorého oslovil,
- okrem jedného čiastkového skutku (trestná vec obvineného L.), keď peniaze odovzdal priamo sudkyňi JUDr. F., vo všetkých ostatných prípadoch odovzdal peniaze za rozhodnutie sudkyňi JUDr. N.,
- nemá vedomosť o tom, akým spôsobom sudkyňa JUDr. N. naložila s peniazmi za rozhodnutie, ktoré jej odovzdal,
- nemá vedomosť o tom ako, a či vôbec, sa sudkyne JUDr. N.K. a JUDr. F. o peniaze za rozhodnutie delili.

Vo svojich výpovediach v procesnom postavení svedka JUDr. J. J. uviedol:

15. januára 2021

- spravidla išiel za sudkyňou, ktorá bola v danej trestnej veci sudcom spravodajcom, tej odovzdal po rozhodnutí peniaze,

5. februára 2021

- sudkyňa JUDr. N. vždy poprosila svedka, aby zašiel aj za sudkyňou JUDr. F., aby ju táto podporila pri rozhodovaní,
- v trestných veciach obvinených F., G., L. a F. odovzdal sudkyňi JUDr. F. 2000 až 3000 eur, pričom ostatnú časť peňazí odovzdal sudkyňi JUDr. N.,
- v trestnej veci obvineného L. svedok uviedol, že Ing. O. V. jediný krát priniesol peniaze pred rozhodnutím a že sa mu len zdá, že Ing. O. V. mu povedal, aby peniaze dal U., teda sudkyňi JUDr. F.,

16. februára 2021

- pre seba si z obálky od Ing. O. V. nechal 2000 až 3000 eur, rovnakú sumu odovzdal sudkyňi JUDr. F. a zvyšok dal sudkyňi JUDr. N.,
- v prípade, ak bola vec pridelená sudkyňi JUDr. N., tá ho upozornila, aby išiel aj za sudkyňou JUDr. F., ktorá ju mala podporiť, ak by sa vyskytol problém,

- svedok vždy poprosil sudkyňu JUDr. F. alebo sudkyňu JUDr. N. o podporu pri rozhodovaní, preto vždy dal určitú časť sumy z obálky aj sudkyňi JUDr. F..

Na hlavnom pojednávaní konanom 27. júna 2022 po zákone zodpovedajúcim poučeniu svedok JUDr. J. J., po oboznámení sa so skutkovým znením obžaloby vyhlásil, že využíva ustanovenie § 130 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré upravuje právo svedka odoprieť výpoveď, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu.

Tento svoj postup svedok odôvodnil tým, že po vypočutí skutkovej vety obžaloby, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní zistil, že orgány činné v prípravnom konaní upravili skutky oproti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 3. marca 2021, sp. zn. 13T/2/2022, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste medzi svedkom a prokurátorom, ktorá sa týka aj skutkov kladených za vinu obžalovanej, pričom ide o také zásadné zmeny, že je možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti bude svedok, prípadne ďalšie osoby, k predmetným skutkom znova vypočúvaný. Svedok ďalej uviedol, že ak by na hlavnom pojednávaní vypovedal, mohol by si privodiť trestné stíhanie pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy (§ 346 Trestného zákona).

Vyššie uvedené skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu výrazným spôsobom negatívne ovplyvňujú hodnotenie svedeckej výpovede JUDr. J. J., ako jediného priameho dôkazu v neprospech obžalovanej. V žiadnom prípade nie je možné súhlasiť s tvrdením prokurátora uvedeným v odôvodnení odvolania, že ide o nepatrné rozpory, ktoré sú prirodzené, keďže výpoveď svedka sa uskutočnila po viac ako piatich rokoch od spáchania posledného skutku.

Trestné oznámenie podané svedkom a jeho výpovede v prípravnom konaní boli podané v rozmedzí od 7. januára 2021 do 16. februára 2021 (t. j. v časovom úseku 1 mesiac a 9 dní) a v tomto krátkom časovom období sa medzi skutočnosťami uvádzanými v trestnom oznámení a jednotlivými výpoveďami svedka vyskytujú zásadné rozdiely v opise jednotlivých skutkových okolností, ktoré rozpory orgány prípravného konania žiadnym spôsobom neodstraňovali, a na hlavnom pojednávaní takýto postup pre skutočnosť, že svedok odoprel vypovedať, už nebol možný.

Čo sa týka konkrétnych rozporov medzi podstatnými skutočnosťami uvádzanými svedkom v trestnom oznámení a vo svedeckých výpovediach odvolací súd príkladom poukazuje na skutočnosť, že kým v trestnom oznámení svedok uvádzal, že ak išlo o vec pridelenú do senátu 2To, oslovil vždy iba jednu zo sudkyň a to JUDr. N.Ú. alebo JUDr. F. a okrem jedného čiastkového skutku (trestná vec obvineného L.), keď peniaze odovzdal priamo sudkyňi JUDr. F., vo všetkých ostatných prípadoch odovzdal peniaze za rozhodnutie sudkyňi JUDr. N., vo výpovedi v procesnom postavení svedka dňa 15. januára 2021 uviedol, že spravidla išiel za sudkyňou, ktorá bola v danej trestnej veci sudcom spravodajcom a tej odovzdal po rozhodnutí peniaze. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaná JUDr. F. nefigurovala ako sudkyňa spravodajkyňa ani v jednej trestnej veci, ktoré sú predmetom obžaloby prokurátora (v trestnej veci obvineného L. bola sudkyňou spravodajkyňou JUDr. H.).

Ďalším významným rozporom v tvrdeniach svedka je skutočnosť, že vo svojej výpovedi z 15. januára 2021 uviedol, že peniaze za rozhodnutie v jednotlivých trestných veciach dal vždy iba jednej sudkyňi (spravodajkyňi), pričom vo výpovediach z 5. februára 2021 a 16. februára 2021 svedok tvrdí, že potom, čo si z peňazí za rozhodnutie nechal svoj podiel, zvyšok rozdelil medzi sudkyne JUDr. N. a JUDr. F..

Rozhodnutie svedka JUDr. J. J. o odopretí výpovede na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že by si výpoveďou mohol privodiť trestné stíhanie pre trestný čin krivej výpovede a krivej prisahy, bolo už len dovŕšením kritického nedostatku dôveryhodnosti tohoto svedka.

Povšimnutiahodné sú však aj rozpory medzi výpoveďami svedka JUDr. J. J. a svedkyňou JUDr. N.S., ktorá uviedla, že svedok jej ako poďakovanie odovzdával v jednotlivých prípadoch sumy neprevyšujúce

1000 eur. Kategoricky poprela, že by svedka v predmetných trestných veciach posielala za sudkyňou JUDr. F. ohľadne podpory pri rozhodovaní. Na dokreslenie (ne) vierohodnosti svedka JUDr. J. svedkyňa uviedla, že svedok evidentne klamal, keď v trestnej veci obvineného F. (netýkajúcej sa obžaloby) uviedol (v rozpore s listinnými dôkazmi), že sa až v deň verejného zasadnutia dozvedel, že bude v senáte pôsobiť ako zastupujúci člen senátu.

Odvolací súd konštatuje, že v predmetnej trestnej veci bol vypočutý svedok Ing. O. V., ktorý potvrdil, že obžalovanú JUDr. F. pozná asi 30 rokov, tyká si s ňou, ale nevideli sa približne 15 rokov, svedok JUDr. E. H., ktorý obžalovanú poznal iba v rámci svojho povolania advokáta, svedkovia J. H., Ing. Š. Ď., J. L.A., H. F., G. F., ktorí zhodne uviedli, že obžalovanú nepoznajú a nikdy sa s ňou nestretli a svedkyne JUDr. H. H. a JUDr. G. W., ktoré zhodne uviedli, že nemajú žiadnu vedomosť o korupčnom správaní iných osôb v súvislosti s rozhodovacou činnosťou na Krajskom súde v Žiline.

Na základe vyššie uvedeného nie je možné prisvedčiť argumentácii prokurátora uvedenej v odvolaní, že v podstatných faktoch sa tvrdenia svedka JUDr. J. J. zhodujú s tvrdeniami ostatných svedkov, a teda sa nejedná o dôkaznú núdzu, ani argumentáciu, že z výpovedí podplácajúcich osôb a sprostredkovateľov je zhodne popisovaný tok peňazí - úplatkov a delenie podielov časti úplatkov pre sprostredkovateľov, až po odovzdanie úplatkov osobám rozhodujúcim v rámci odvolacieho konania.

Čo sa týka tvrdenia prokurátora, že je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že svedok JUDr. J. J., ako trestný právnik v čase páchania skutkov sudca Krajského súdu v Žiline, má dostatok odborných znalostí a skúseností na to, aby si uvedomil následky v prípade uvádzania nepravdivých skutočností a lživých obvinení, odvolací súd dáva do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 520/16, podľa ktorého:

„V situácii „tvrdenie proti tvrdeniu“ sú všeobecné súdy povinné dôkladne posudzovať vierohodnosť jednotlivých proti sebe stojacich výpovedí a postupovať obzvlášť starostlivo a obozretne pri hodnotení týchto výpovedí a vyvodzovaní skutkových záverov, a to za prísneho rešpektovania princípu prezumpcie nevinu. Okrem iného v takejto situácii všeobecné súdy rozhodne nemôžu zabudnúť, ak je u svedka alebo svedkov, ktorých výpoveď stojí proti výpovedi obvineného, objektívne prítomná pochybnosť o ich nezainteresovanosti na výsledku konania. Uvedená povinnosť všeobecných súdov je potom ešte zvýraznená v prípadoch, keď taká svedecká výpoveď či svedecké výpovede, stojace proti výpovedi obvineného, predstavujú jediný priamy dôkaz, z ktorého má byť preukázaná vina obvineného. S ohľadom na princíp prezumpcie nevinu aj práva na spravodlivý proces potom rozhodne nemožno akceptovať uznanie viny obvineného za situácie, keď jediným priamym dôkazom proti nemu je výpoveď svedka, u ktorého a priori nemožno vylúčiť akýkoľvek záujem na výsledku konania, pričom táto svedecká výpoveď je posúdená ako vierohodná iba s odôvodnením, že bola podaná pod hrozbou sankcie v prípade krivej výpovede“.

Ústavný súd Českej republiky teda zastáva názor, že odsúdiť obžalovaného len na základe tvrdení svedkov, ktorí majú motiváciu klamať, je bez ďalšieho neprípustné. Neprisvedčil ani častej argumentácii slovenských súdov, že výpovede svedkov sú vierohodné (často len) vzhľadom na hrozbu sankcie v prípade krivej výpovede. Takáto argumentácia je samozrejme nesprávna, nakoľko ak by hrozba sankcie v prípade krivej výpovede spoľahlivo odradila každého svedka od krivej výpovede (a tým by bola výpoveď každého svedka vierohodná), bol by počet odsúdených za trestný čin krivej výpovede rovný nule. Predmetný argument je teda založený na fikcii, že generálna prevencia zabezpečená sankciou za spáchanie trestného činu krivej výpovede je perfektná, stopercentná.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Vina musí byť teda jednoznačne, a bez akýchkoľvek rozumných pochybností, preukázaná. Platí pritom, že obžalovaný nie je povinný vo vzťahu k svojej nevine dokazovať žiadnu skutočnosť, čo vyplýva zo zásady prezumpcie nevinu a s ňou

súvisiacim princípom, že nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina, keďže dôkazné bremeno v trestnom konaní nesie obžaloba. Pre takýto výrok musí byť daná istota, o ktorej, vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov, nie je dôvod pochybovať. Ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej čo do otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovaného. Inak povedané, ak v konkrétnej trestnej veci vykonané dôkazy pripúšťajú alternatívnu možnosť o nevine, je súd povinný v zmysle zásady in dubio pro reo [v pochybnostiach v prospech obžalovaného (R 6/1970)] obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodiť.

Je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci netvorila logickú a ničím nenarušovanú sústavu ani časti jediného priameho dôkazu, t. j. trestné oznámenie svedka JUDr. J. J. a jeho výpovede v procesnom postavení svedka v prípravnom konaní, pričom ostatné vykonané dôkazy sa vzájomne nedopĺňajú spôsobom, ktorý by obžalovanú usvedčoval zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, a súčasne by bola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného možného záveru.

Najvyšší súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojínštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo potrebné meniť, alebo rušiť, nakoľko toto je zákonné a správne a Špecializovaný trestný súd nepochybil, odvolací súd poukazuje v plnom rozsahu na dôvody napadnutého rozsudku. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrejmé až vyčerpávajúce, logické a zákonné, a najvyšší súd sa s nimi plne stotožňuje.

Riadiac sa uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.